

очаква да споделим
как сте преодолели
тежки здравословни
проблеми

Милиони жени по света мечтаят за това – да могат да гушнат малкото телце до гърдите си, плът от плътта им, кръв от кръвта им, част от душата им. Не всички обаче са благословени да сбъднат мечтата си без намесата на лекарите. Причините са различни – от стреса, който е постоянен спътник в живота ни, до капризи на тялото ни, което невинаги „работи за нас“. Добрата новина е, че медицината напредва с всяка следваща година и шансът за сбъждане на още една мечта нараства!

23 години се борих да имам дете

Велка Николова

от 19-годишна се опитва да забременее. Успява едва сега – на 41 г., след 3 опита ин витро. И се чувства много щастлива и благодарна – на Бог и на д-р Топалова.

Всичко започнало преди 23 години, когато тя усетила, че нещо не е наред, защото не може да забременее. Тогава лекарите й казвали, че е много млада още и не трябва да бърза, че нещата ще се получат от само

себе си... Тя обаче се притеснявала, защото била омъжена от една година, а желаното бебе не се появявало. В болницата в Пловдив й направили всички изследвания – цветни снимки, видеозон и какво ли още не – резултатите били добри, но Велка не забременявала. В продължение на 5 години тя и съпругът й продължавали да опитват. Въпреки желанието им обаче, въпреки многото изследвания – резултат нямало.

Впоследствие се развели. Стресът, постоянното напрежение, съмненията довели до обезкуражаване. И двамата тръгнали по свой собствен път.

Време за ново начало

Но съдбата била благосклонна към Велка, защото през 1995 г. тя срещнала отново любовта – запознала се със сегашния си партньор. Болката и посещенията на различни клиници не я обезкуражили. И тя

не загубила вяра и надежда че ще намери щастието, ще осъществи мечтата си да стане майка. Отново започнали да правят куп изследвания. Сблъскали се както с грубо отношение и пълна незаинтересованост от страна на медицинските лица, така и с мила, почти майчинска грижа. Първите изследвания показали, че партньорът на Велка има проблем с качеството на спермата. Започнали лечение. Тя пиела хормонални лекарства, той приемал различни билкови препарати и медикаменти за подобряване качеството на спермата. „Правехме всичко, спомня си Велка. Но бременността така и не се случила.

През 2005 г. Велка решила, че не може да чака повече и решила да подаде документи в Здравната каса за ин витро. За да го направи, спешно внесла свои стари задължения към Здравната каса за времето, когато била безработна. В града имало една единствена оторизирана клиника и Велка отишла там. Останала обаче неприятно изненадана. Казали й, че преди да изпратят документите й за ин витро, трябва да се направят 5-6 инсеминации. А това било свързано с доста средства, носело и психическо натоварване. Защото след всяка процедура надеждата разяждала сърцето на жената, а когато резултатът бил отрицателен, идвала бол-

ката и безнадеждността.

При поредния тест обаче, който до този момент не й бил правен, станало ясно, че жената има високи стойности на антиспермални антитела на шийката на матката, които всъщност не допускат сперматозоидите до яйцеклетката... Оказало се, че през всичките тези години, в които специалистите са й казвали, че няма проблем, проблемът е съществувал. И единственият начин да забременее е да се направят въпросните инсеминации или ин витро. В този момент Велка била вече на 35 г. И изпаднала в депресия. В клиниката я карали да прави куп изследвания, които стрували много пари, но не водели до желаното забременяване. Тогава тя осъзнала, че това не бил нейният доктор. Това били две от най-тежките й години. Крепяли я само желанието да стане майка и любовта на човека до нея.

В този момент се запознала със „своя“ доктор

Нейна близка родила момиченце и препоръчала на Велка лекарката, която следяла бременността й. Тя събрала всички направени й до момента изследвания и отишла при д-р Топалова. „В момента, в който я видях, разбрах, че това е моят доктор“, споделя Велка. Жената в бяла престилка се отнесла с нея като истинска

майка. Подготвили документите, за да кандидатстват за ин витро. Фондът вече бил факт. Документите на Велка били одобрени и започнали процедурите. Една, две – неуспешни. Третата обаче върнала усмивката на лицето й. Защото бременността била факт. Сега, на 41 г., Велка очаква да стане майка. ■

Записа: Веселина Петрова
Снимки – личен архив

Мнението на д-р Снежана Топалова, член на Българското гружество по акушерство и гинекология, на Българската асоциация по стерилитет и репродуктивно здраве и на ESHRE (Европейското гружество по репродукция и ембриология), лекар на Велка:

Ако не се получава забременяване, а двойката прави опити, трябва задължително да се потърси помощ в специализиран кабинет или клиника. Особено ако жената е на 35 или по-възрастна. Имунологичните изследвания, които при Велка показват, че тя има антиспермални тела, се правят, след като се изключат останалите възможни фактори – хормони, качество на спермата, тръби...